

A démon átka

A párkányi kis szálloda éttermét jóformán csak mi használtuk délelőtt és délutánonként, ha nem gyűjteni voltunk. Itt tartottuk a megbeszéléseket is, sörrel és borovicskával illetve beherovkával éltetve a csehszlovák! – magyar barátságot. Ilyenkor kikerült a ZÁRTKÖRŰ jelzésű tábla (két nyelvű felirattal), s a pincérek miután behozták az enni- és innivalókat, óvakodtak attól, hogy betegyék a lábukat a tudomány szentélyébe. Ugyanis úgy tudták, hogy komoly nemzetközi tudományos tanácskozás zajlik odabent. Lehet, hogy elgondolkodtatta őket a felszolgált italok nem kis mennyisége, de mit lehet tudni mi szükséges ahhoz, hogy a tudósok örök törvényeket állapítsanak meg.

Egyik alkalommal – mikor már végeztünk a hivatalos résszel – igencsak jó hangulat alakult ki késő délután. Néhány csendes népdal eléneklése után Timaffy László bátyánk hirtelen a zongoránál termett és pattogósabbra vette, majd kuplékat és operetteket vert ki a lestrapált hangszeren. Teleki Pál egykori tanársegédje nemcsak ehhez is értett, de egy időben Rákosi apánk jóvoltából kántorként szegődött az egyház szolgálatába és ebből éldegélt. A legújabb számokat azonban nem igen ismerte, holott erre is igény mutatkozott. Így mellé ültem és négy vagy szerény zongora tudásom miatt inkább háromkezes új számokat játszottunk, kántor uram harmonizálásával. Aztán Balassa hirtelen letépte a dobfelszerelésről a viaszosvászon takarót és virtuóz módon verte a ritmust.

A hangulat tetőfokán Schwalm Editke lerúgta topánkáját, derékig érő hosszú haját kibontotta és átszellemült táncba kezdett, a líraitól az extatikus vonaglásig. Valaki megtalálta azt a kapcsolót is, ami a kör alakú táncparkettet színes fénnel koszorúzta.

Ekkor megérkezett egy küldöttség Pozsonyból, hogy megsejmelje, miként halad a közös gyűjtés. A pincér egy nagy tálcán tele poharakkal előttük lépte át a küszöböt és kevés híján elejtette a tálcát a meglepetéstől. Ő tudós csevejre számított, csakúgy, mint az érkező küldöttség. Automatikusan lekapcsolta a hangulatvilágítást és mi félhomályban maradtunk. A zene elhalt, s csak Schwalm Edit sziluettje látszott a félhomályban, amint ökölbe szorított égnek emelt kézzel átkot szórt az ártatlan pincérre, mert meg merte zavarni a tanácskozást.